

Tredje roten, tomt 6

Kvarteret Klensmeden

Femtonde roten 1637–57v

Kyrkogatan 39

Sjunde roten 1657h–70

Sträckan Östra vällen, Östra hamnen.

Tora Erichs eller Tora en änka

1637–38

Var 1642 bosatt hos Engelbrecht Eriksson här nedan, vilket tyder på att hon var hans mor.

Engelbrecht Eriksson skomakare

1637–81, M1678 och Gustavi tomtöreslängd.

5.3.1666 behandlades i överrätten Engelbrecht Erikssons klagan över att ”vara dragen ur sin egen port utaf gatan, ryckt och med hugg undsaid av en här kvarbliven soldat av Wälb. Sven Racks Regemente”. 1.5.1667 hade Engelbrecht skomakare blivit dömd att betala 3 mark silver för att han ”en löscker Qwinns person, oachtat skultens åthwarning, hyst hafwer, som säges hafwa en elak sjukdom, likawähl emedan han bewisar henne här i staden merendels hafwa warit uppfödd och hos gott folk icke länge sedan hafwa tiänt, så ock wara synt och icke med sådan sjukdom besmittat, som föregifwit är. Engelbrecht skomakare också är en fattig man. Alltså förskonte rätten honom för de böter, som i underrätten pålagde äre, gifwandes honom en allwarlig korrektion med orden.”

Rasmus Båtsman hos Engelbrecht Eriksson 1646

Perukmakaren 1681

Det är okänt hur det kom sig, att gården övertogs av *Anders Andersson Klampare*, som innehade den åren 1696–1714 enligt tomtöreslängderna (bou 1716:459). Hans äktenskap var barnlöst. Änkan *Karin Persdotter* var innehavare 1715, då gården taxerades 120 d smt och lösöret uppgick till 20 d smt.

Sven Andersson i Kåhög var klamparens farbroder, Nils Andersson i Lexby, en farbroders son. En brorsdotter var *Maria Jönsdotter*, gift med *Sven Håkansson klampare i Haga*.

Redan 1717 var Karin Persdotter omgift med korpralen *Oluf Bergståck*, ryttare av von Essens regemente. Oluf Bergståck betecknas 1720 som avskedad rustmästare vid Hamiltons regemente. Enligt bouppteckning 3.2.1731 efterlämnade han $\frac{3}{4}$ tomt med förruttnade hus på Kyrkogatan mellan salig Uppströms och salig fänrik Feuerhabers arvingar, värderad 151 daler. Hans änka *Anna Greta Dijkman*, som blev omgift *Thore Helsing*, ägde 2.3.1730 tomt, en tredjedel ägdes av grannen *fänrik Feuerhabers änka* (Berg II:1–2, 248).

Thore Helsing hade 1737 överlåtit en av de två tredjedelarna till *järndragaren Olof Jönsson*.

Hela gården övertogs sedan av hökaren

Nils Andersson Strömgren

(burskap 12.12.1738), vilkens bouppteckning 1742 upptar ett till större delen oinrett hus mellan järndragaren Nils Larsson och linnevävaren Simon Dahlgren, som ärvdes av hans änka *Catharina*, som var syskonbarn till *hökaren Lars Hangström*. Hon överlevde även sin andre man *hökaren Jonas Ljungquist*, vilken fick burskap att handla med årämnen och träkärl 18.3.1745. (Berg II:9–10, 414). Vid bouppteckningen 17.12.1755 efter Jonas Ljungquist (död 30.6.1755) sades han efterlämna hus och tomt på Kyrkogatan icke långt från vallen mellan förre bryggaruppsyningsmannen Claudie och linnevävaren Caspar Drefwes hus, värderat 1 100 d smt. (Berg II:7–8, 126)

Innehavare 1765 var *hökaren Magnus Ljunggren*, vars gård på Kyrkogatan (mellan järndragare Sven Apelquists hus i ö. och nålmakare Jacob Timells hus i v.) såldes på offentlig auktion 18.1.1776 till

hökaren Ludvig Samuelsson,

död 23.4.1789, 42 år gammal, som betalade större delen av köpeskillingen 3 346 d smt med 3 000 lånade av *kanslirådet Claes Alströmer*. För skuld till *landssekreterare Hummel* såldes gården på nytt på auktion 30.5.1786 och inropades då av

järndragarna Jöns Wettergren (död 9.8.1803, 59 år gammal) och *Jean Jungberg*

för 4 000 d smt (1 666:32 rdr specie), hälften var. Åbyggnaden bestod i undre våningen av en ”stufwa” och *hökarebod* åt gatan, kök och kammare utan eldstad åt gården jämte tvenne skafferier och bryggghus. Övre våningen hade två rum åt gatan och två åt gården, fyra skafferier och två uppgångar samt avskrankad vind. På gården fanns uppsatt en bod med fähus och vind däröver.

Järnbärarna Jöns Wettergren och Johan Jungberg, död 6.12.1821, 74 år 2 mån., ägde gården som ödetomt 1795.

Liksom granntomten i öster ägdes den 1800 av *målaren Johan Sahlbergs kreditorer* (som också 1801 ägde 3.3, 3.4 och 3.5) medan 11/18 av 3.5 och hela 3.6 1807 tillhörde målaren Johan Sahlberg själv.